

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugsėjo 11 d. 21RE2-425 (AG2-320/17-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Evaldo Ambrozaičio ir Lauros Bernikienės,

2026 m. rugsėjo 10 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai dėl Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 23 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. liepos 31 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. skundas atsakovei Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai (toliau – ir Administracija), kuriuo prašoma: 1. panaikinti Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 23 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Raštas) kaip neteisėtą ir nepagrįstą; 2. įpareigoti Klaipėdos miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo R. skundą ir priimti naują, aiškų, išsamų bei motyvuotą administracinį sprendimą, kuriame būtų: 2.1. atskirai išspręstas kiekvienas R. skundo reikalavimas; 2.2. nurodytas konkretus teisinis pagrindas ir administracinė procedūra, kuria remiantis buvo pakeistas 2025 m. gruodžio 12 d. reikalavimas pašalinti arba įteisinti žemės sklype esančius automobilių stovėjimo vietų užraktus; 2.3. konkrečiais dokumentais, faktinėmis aplinkybėmis ir teisės normomis pagrįsta, ar (duomenys neskelbtini) kv. m žemės sklypo dalis buvo teisėtai atribota nuo bendram kelių pastatų naudojimui suformuoto žemės sklypo ir suteikta išimtiniam konkrečių asmenų naudojimui; 2.4. įvertinta, ar ginčo teritorijoje palikti automobilių stovėjimo vietų užraktai buvo teisėtai įrengti arba įteisinti; 2.5. pateikti objektyvūs duomenys, kuriais remiantis konstatuota, kad pakeistas reikalavimas tinkamai įvykdytas.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad ginčo objektas yra Administracijos Rašto teisėtumas ir pagrįstumas. Pagrindinė ginčo esmė yra Administracijos sprendimų dėl žemės sklype (adresas neskelbtinas) (toliau – ir Žemės sklypas) įrengtų automobilių stovėjimo vietų užraktų prieštaravimas ir vėlesnio sprendimo nepakankamas, teisinis bei faktinis pagrindimas. Nurodo, kad atsakovė 2025 m. gruodžio 12 d. priėmė reikalavimą pašalinti arba teisės aktų nustatyta tvarka įteisinti Žemės sklype įrengtus automobilių stovėjimo vietų užraktus, tačiau 2026 m. vasario 6 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Raštas2) Administracija savo ankstesnio reikalavimo apimtį susiaurino ir paliko reikalavimą galioti tik tiems užraktams, kurie buvo už (adresas neskelbtinas) pastato užimamo ploto ribų. Taip daliai užraktų faktiškai buvo leista likti.

Nurodo, kad Administracija skundžiamu Raštu tokį ankstesnio sprendimo pakeitimą grindė išvada, kad (duomenys neskelbtini) kv. m pastatu užstatyta žemės sklypo dalis esą yra ne bendro naudojimo, bet su (adresas neskelbtinas) pastatu susijusių asmenų išimtinio naudojimo teritorija.

Teigia, kad šioje byloje turi būti vertinama, ar Administracija turėjo konkretų teisinį ir faktinį pagrindą pakeisti 2025 m. gruodžio 12 d. reikalavimą pašalinti arba įteisinti visus nustatytus užraktus; ar keičiant ankstesnį administracinį sprendimą buvo laikytasi teisės aktuose nustatytos procedūros; ar Rašte pakankamai pagrįsta išvada, kad (duomenys neskelbtini) kv. m teritorija teisėtai atribota nuo bendram kelių pastatų naudojimui suformuoto sklypo; ar konkrečioje teritorijoje palikti užraktai buvo teisėtai įrengti arba įteisinti; ar pagrįstai konstatuota, kad pakeistas reikalavimas buvo tinkamai įvykdytas.

Nurodo, kad ginčo žemės sklypas yra (duomenys neskelbtini). Dėsto skundžiamame Rašte nustatytas aplinkybės ir pažymi, kad prie skundžiamo Rašto pridėtas Nekilnojamojo turto registro (pastaba, Registrų centro Nekilnojamojo turto registras, toliau – ir NTR) išrašas taip pat patvirtina, kad su tuo pačiu žemės sklypu susijusias nuosavybės, nuomos ir kitas teises turi ne vien DNSB (daugiabučių namų savininkų bendrija, toliau – DNSB) „T“, ar su (adresas neskelbtinas) pastatu susiję asmenys, bet ir kiti fiziniai bei juridiniai asmenys.

Paaikšina, kad 2025 m. gruodžio 8 d. pateikė Administracijai skundą dėl Žemės sklype įrengtų automobilių stovėjimo vietų užraktų, kuriais buvo ribojama kitų teisėtų sklypo naudotojų galimybė naudotis bendram naudojimui skirtu žemės sklypu. Administracija išnagrinėjo skundą, atliko patikrinimą ir 2025 m. gruodžio 12 d. suformavo reikalavimą DNSB „T“ pašalinti arba teisės aktų nustatyta tvarka įteisinti žemės sklype įrengtus automobilių stovėjimo vietų užraktus. Apie skundo išnagrinėjimą pareiškėjas buvo informuotas 2026 m. sausio 12 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Raštas1). Nurodo, kad 2026 m. sausio 15 d. kreipėsi į Administraciją dėl priimto reikalavimo vykdymo. DNSB „T“ apskundus 2025 m. gruodžio 12 d. reikalavimą, Administracija Raštu2 informavo apie „patikslintą reikalavimą“. Administracija nurodė, kad ankstesnis reikalavimas paliekamas galioti tik tiems užraktams, kurie įrengti už (duomenys neskelbtini) pastato užimamo ploto ribų. Vertina, kad taip buvo pakeistas ne vien techninis reikalavimo formulavimas, bet jo materialus turinys ir teisinės pasekmės. Pareiškėjo nuomone, pagal pirminį sprendimą visi nustatyti užraktai turėjo būti pašalinti arba įteisinti; pagal vėlesnį sprendimą daliai užraktų šis reikalavimas nebetaikomas; dalis užraktų buvo faktiškai palikta, netaikant jiems pirminiame sprendime nustatyto reikalavimo. Teigia, kad Administracija Rašte2 nenurodė konkrečios teisės normos, leidusios pakeisti jau priimtą sprendimą; neįvardijo taikytos administracinės procedūros; nepaaikšino, ar ankstesnis sprendimas buvo panaikintas, pakeistas ar paliktas galioti iš dalies; nenurodė, kokio konkretaus dokumento pagrindu pastato užimamo ploto ribose esanti žemė pripažinta ne bendro, o išimtinio naudojimo teritorija; nepaaikšino, ar palikti užraktai buvo teisės aktų nustatyta tvarka įteisinti.

Pažymi, kad (data neskelbtina) pareiškėjas pateikė Administracijai skundą, dėsto jo reikalavimus. Administracija 2026 m. kovo 5 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Raštas3) skundą atmetė. Komisija 2026 m. balandžio 20 d. sprendimu Nr. 21RE2-159 (Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyriaus 2026 m. balandžio 20 d. sprendimas Nr. 21RE2-159 (AG2-83/17-2026), toliau – ir Komisijos sprendimas) panaikino Administracijos Raštą3. Dėsto Komisijos sprendime konstatuotas aplinkybės. Pažymi, kad pareiškėjas 2026 m. birželio 23 d. papildomai kreipėsi į Administraciją ir prašė nurodyti: koku konkrečiu teisiniu ir faktiniu pagrindu buvo pakeistas pirminis reikalavimas pašalinti arba įteisinti visus užraktus; kodėl reikalavimo apimtis susiaurinta; ar Raštu2 buvo pakeistas ankstesnis Administracijos sprendimas; kokia teisės norma ir procedūra taikyta; kaip išspręstas kiekvienas R skundo reikalavimas. Teigia, kad Administracija 2026 m. liepos 23 d. priėmė skundžiamą Raštą, dėsto jo turinį. Nurodo, kokiomis išvadomis Administracija grindė ankstesnio reikalavimo apimties susiaurinimą ir dalies užraktų palikimą. Teigia, kad su Administracijos Rašte nurodytomis išvadomis nesutinka, nes skundžiamas Raštas nepašalina Komisijos anksčiau nustatytų trūkumų. Skundžiamame Rašte nenurodyta konkreti teisės norma, suteikusi Administracijai

teisę pakeisti 2025 m. gruodžio 12 d. sprendimo apimtį; neįvardyta konkreti administracinė procedūra, kurios pagrindu sprendimas buvo pakeistas; nepaaiškinta, ar ankstesnis sprendimas buvo panaikintas, pakeistas, papildytas ar paliktas galioti iš dalies; aiškiai neišspręstas kiekvienas R. skundo reikalavimas; neatsakyta, kaip buvo išspręstas prašymas dėl sprendimo vykdymo sustabdymo. Vertina, kad Komisijos sprendimo teisinės pasekmės įgyvendintos tik formaliai, priimtas naujas Raštas, tačiau nepašalinti esminiai ankstesnio sprendimo trūkumai. Vertina, kad atsakovė nepakankamai pagrindė, kodėl dalis užraktų buvo pašalinta iš pirminio reikalavimo apimties.

Pakartoja, kad Administracija išnagrinėjusi pareiškėjo skundą ir atlikusi patikrinimą 2025 m. gruodžio 12 d. suformavo reikalavimą pašalinti arba įteisinti žemės sklype (adresas neskelbtinas) įrengtus automobilių stovėjimo vietų užraktus. Šio reikalavimo turinys patvirtina, kad pirminio administracinio ginčo nagrinėjimo metu Administracija nelaikė dalies užraktų savaime teisėtais vien todėl, kad jie yra (adresas neskelbtinas) pastato užimamo ploto ribose. Tik DNSB „T“ apskundus reikalavimą, Administracija Raštu2 jo apimtį susiaurino ir dalį užraktų paliko už reikalavimo ribų. Pareiškėjo vertinimu, Administracija privalėjo aiškiai nurodyti: kokios naujos faktinės aplinkybės nustatytos po pirminio sprendimo priėmimo; kokiais dokumentais jos patvirtintos; kodėl šios aplinkybės nebuvo nustatytos pirminio patikrinimo metu; kokia konkreti teisės norma leido pakeisti priimtą administracinį sprendimą; kokia administracinė procedūra buvo taikyta; koku konkrečiu dokumentu (duomenys neskelbtini) kv. m teritorija atribota nuo bendro sklypo; koku teisiniu pagrindu konkrečioje teritorijoje leidžiama įrengti arba palikti užraktus; ar palikti užraktai buvo teisės aktų nustatyta tvarka įteisinti. Nurodo, kad skundžiamame Rašte šie klausimai tinkamai neatsakyti. Teigia, kad atsakovės išvada, kad užraktai patenka į pastatų užstatytą plotą, savaime nepatvirtina jų teisėtumo. Atsakovė taip pat nenurodė, kad palikti užraktai buvo teisėtai įrengti ar įteisinti, todėl pareiškėjui neaišku, kodėl pirminis reikalavimas „pašalinti arba įteisinti“ šiems užraktams nebetaikomas.

Pareiškėjas nesutikimą su Raštu grindžia atsakovės nepakankamai pagrįsta išvada dėl (duomenys neskelbtini) kv. m teritorijos teisinio statuso. Nurodo, kad nors Administracija pripažįsta, kad visas žemės sklypas suformuotas kelių pastatų eksploatavimui; skirtas bendram šių pastatų ir juose esančių patalpų savininkų naudojimui; išnuomotas keliems fiziniams ir juridiniams asmenims; neturi nustatytos naudojimosi tvarkos, tačiau atsakovė nepaisydama to, padarė išvadą, kad konkreti (duomenys neskelbtini) kv. m sklypo dalis nėra bendro naudojimo teritorija ir yra priskirta vieno pastato naudotojams. Teigia, kad šiai išvadai pagrįsti Rašte nenurodyta: koku konkrečiu administraciniu aktu ar kitu teisę sukuriančiu dokumentu ši teritorija atribota nuo bendram kelių pastatų naudojimui suformuoto sklypo; kokiame dokumente nustatytos jos konkrečios ribos; kokia konkreti valstybinės žemės nuomos sutarties nuostata suteikia išimtinę teisę į šią teritoriją; ar (duomenys neskelbtini) kv. m teritorija yra individualizuotas nuomos objektas; ar kiti sklypo nuomininkai neturi teisės ją naudoti; koku teisiniu pagrindu šioje teritorijoje leidžiama rezervuoti konkrečias automobilių stovėjimo vietas ir įrengti užraktus. Pareiškėjas neprašo Komisijos pačios nustatyti (duomenys neskelbtini) kv. m teritorijos galutinio teisinio režimo, o prašo įvertinti, ar Administracija Rašte šį režimą pakankamai pagrindė konkrečiais dokumentais, faktinėmis aplinkybėmis ir teisės normomis.

Pareiškėjas teigia, kad pastatų užstatyto ploto sąvoka nepatvirtina išimtinės naudojimo teisės ar užraktų teisėtumo. Vien tai, kad tam tikras plotas apskaičiuotas kaip pastatų užstatyta teritorija, savaime nereiškia, kad jis tampa išimtinė konkrečios namo ar jo naudotojų teritorija. Pastatų užstatyto ploto sąvoka yra techninė kadastro kategorija, todėl Administracija turėjo pateikti ne vien užstatyto ploto apskaičiavimą, bet ir konkretų teisinį pagrindą, patvirtinantį tiek teritorijos išimtinį naudojimą, tiek konkrečių užraktų teisėtą įrengimą arba įteisinimą.

Paaikšina, kad prie skundžiamo Rašto pridėtas NTR išrašas patvirtina daugelio fizinių ir juridinių asmenų teises į tą patį žemės sklypą, tačiau NTR išrašas nepatvirtina, kad konkreti (duomenys neskelbtini) kv. m teritorija yra atskirai suformuota, fiziškai ir teisiškai atribota, išimtinai išnuomota

DNSB „T“ ar konkrečioms su (adresas neskelbtinas) pastatu susijusiems asmenims, pašalinta iš kitų nuomininkų naudojimo, gali būti teisėtai užimta individualiais automobilių stovėjimo vietų užraktais.

Pareiškėjas teigia, kas Rašte vartojamos skirtingos sąvokos: „DNSB „T“ gyventojams bendrai išnuomota (duomenys neskelbtini) kv. m“; „DNSB „T“ pastatu užstatytas plotas“; „DNSB „T“ išnuomota dalis“, tačiau atsakovė nepaaiškino, kas konkrečiai yra nuomos sutarčių šalys; ar pati DNSB „T“ yra žemės sklypo nuomininkė; ar atskiriems asmenims išnuomos idealiosios, ar konkrečios realiosios žemės sklypo dalys; ar konkrečios teritorijos individualizuotos nuomos sutarčių planuose; ar nuomos sutartys suteikia teisę naudotis konkrečiomis automobilių stovėjimo vietomis; kas turi teisę spręsti dėl užraktų įrengimo. Daro išvadą, kad nenustačius konkrečių nuomos teisinių santykių subjektų, nuomos objekto ir teisių apimties, nebuvo pakankamo pagrindo (duomenys neskelbtini) kv. m teritoriją pripažinti išimtinę vienos naudotojų grupės teritorija ir šiuo pagrindu palikti joje esančius užraktus.

Pareiškėjas skunde teigia, kad atsakovė neįvertino pareiškėjo, kaip teisėto sklypo nuomininko, teisių; kitų fizinių ir juridinių asmenų teisių į tą patį sklypą; ar užraktų įrengimas atitinka nuomos sutarčių sąlygas; ar užraktai riboja kitų teisėtų naudotojų galimybę naudotis žemės sklypu; ar vieniems naudotojams nesuteikiamas nepagrįstas pranašumas kitų teisėtų naudotojų sąskaita. Nurodo, kad atsakovė, priimdama individualų administracinį sprendimą ir palikdama dalį užraktų, turėjo objektyviai ir išsamiai įvertinti visas sprendimui reikšmingas aplinkybes.

Pažymi, kad Rašte nenurodyta, kada ir kas atliko patikrinimą; ar surašytas patikrinimo aktas; kiek užraktų buvo nustatyta; kiek užraktų pašalinta ir kiek palikta; kur tiksliai yra kiekvienas paliktas užraktas; ar atlikti faktiniai matavimai ir fotofiksacija; koku dokumentu patvirtinta, kad palikti užraktai yra teisėtai išimtiniam konkrečių asmenų naudojimui suteiktoje teritorijoje; koku dokumentu patvirtinta, kad palikti užraktai buvo teisėtai įrengti arba įteisinti. Skundžiamas Raštas neatitinka teisėtumo, objektyvumo, išsamumo ir gero administravimo principų bei Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) 10 straipsnio 5 dalyje administraciniam sprendimui keliamų reikalavimų. Administracija nepašalina Komisijos anksčiau nustatytų trūkumų; nepateikė pakankamo teisinio ir faktinio pagrindo, kodėl dalis užraktų buvo pašalinta iš pirminio reikalavimo apimties; taip pat nepateikė konkretaus teisę sukuriančio dokumento, pagrindžiančio (duomenys neskelbtini) kv. m teritorijos atribojimą ir išimtinį naudojimą; neįrodė, kad palikti užraktai buvo teisėtai įrengti arba įteisinti; neįvertino pareiškėjo ir kitų teisėtų sklypo naudotojų teisių; nepateikė objektyvių duomenų apie pakeisto reikalavimo įvykdymą.

Komisijoje gautas atsakovės Administracijos atsiliepimas, kuriuo su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo atmesti.

Atsakovė paaiškina, kad skundžiamą Raštą Administracija parengė vykdydama Komisijos sprendime administracinėje byloje Nr. AG2-83/17-2026 suformuluotą įpareigojimą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo R skundą. Pažymi, kad ginčo faktinės aplinkybės ir esmė jau buvo plačiai ir visapusiškai analizuojamos ankstesnio ginčo nagrinėjimo metu žodinio proceso tvarka.

Pažymi, kad nors bylos nagrinėjimo metu buvo pateikti papildomi paaiškinimai, Komisija ankstesniame procesiniame sprendime konstatavo poreikį papildomai detalizuoti tam tikrus argumentus atsakyme pareiškėjui, todėl prašo Komisijos vertinti visumą ankstesnės bylos medžiagos. Minėta medžiaga patvirtina, kad materialine prasme pareiškėjui buvo pateikti pagrįsti ir teisėti atsakymai, o administracinės procedūros pakartotinis inicijavimas tapačiais pagrindais nesudaro pakankamo teisinio pagrindo tenkinti skundą. Teigia, kad skundžiamu Raštu pareiškėjui nėra sukuriama jokie nauji materialiniai teisiniai padariniai ar teisių suvaržymai. Vertina, kad pareiškėjas skunde nepagrįstai kelia naujus reikalavimus, faktine prasme peržengiančius pradinio skundo ribas, ir reikalauja viešojo administravimo subjekto atlikti pareiškėjo subjektyviai suformuluotus veiksmus, nagrinėjant R. skundą, taip pat kelia NTR ir įregistruotų nuomos sutarčių duomenų paneigimus.

Atsakovė samprotauja, kad formuluodamas naujus išvestinius subjektyvius reikalavimus pareiškėjas nurodo, kaip Administracija turi nagrinėti skundą, ir tuo pačiu leidžia suprasti, kad bet koks Administracijos atsakymas bus skundžiamas, jei Administracija neatliks pareiškėjo subjektyviai suformuluotų reikalavimų. Atkreipia dėmesį, kad galiojantys norminiai teisės aktai nesuteikia pareiškėjui teisės nurodyti viešojo administravimo subjektui, kokius veiksmus būtina atlikti, nagrinėjant skundus.

Administracija laikosi nuomonės, kad visi skundo III skyriuje pateikti argumentai / reikalavimai neturi teisinio pagrindo. Atsakovės vertinimu, pareiškėjo skunde išdėstyti teiginiai yra labiau deklaratyvūs, nei siekiantys suprasti Administracijos atsakymą. Atsakovė nurodo, kad tiek ankstesnės bylos nagrinėjimo metu, tiek skundžiamame Rašte pateiktų faktinių aplinkybių visumą ir teisinį vertinimą bei nuorodas į taikytas teisės normas. Kadangi nagrinėjamu atveju neatsirado jokių naujų teisiškai reikšmingų aplinkybių ar faktinių duomenų, kurie galėtų paneigti administracinio akto teisėtumą, Administracijos nuomone, skundas atmestinas kaip nepagrįstas. Atsakovė atsiliepimu nepateikia naujų argumentų, nes laikosi nuomonės, kad Raštas yra teisėtas ir išsamus tiek, kiek to reikalauja teisės aktai. Pažymi, kad nekartoja Rašte pateiktų faktinių aplinkybių ir teisinių pagrindų, kuriais grindžia atsakymą – Raštą. Prašo Komisijos susipažinti su Raštu ir Komisijos 2026 m. balandžio 20 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. AG2-83/17-2026. Prašo nagrinėjant administracinę bylą vertinti, ar Rašte pašalinti Komisijos sprendime nustatyti trūkumai, nes ginčas jau buvo nagrinėtas ir naujų aplinkybių ginče nėra.

Reaguodamas į gautą atsakovės atsiliepimą, pareiškėjas Komisijai pateikė papildomus paaiškinimus, kuriuose pakartoja, kad administracinio ginčo esmė nėra abstraktus žemės sklypo naudojimosi tvarkos nustatymas, o būtent Administracijos 2026 m. sausio 12 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) pakeitimo teisėtumas ir pagrįstumas, kuris buvo išdėstytas pareiškėjo R. skunde atsakovei. Nurodo, kad Rašte ir atsiliepime nepateiktas konkretus (duomenys neskelbtini) kv. m teritorijos išimtinio naudojimo pagrindas, neatsakyta į esminį klausimą, ar palikti užraktai buvo teisėtai įrengti ar įteisinti. Teigia, kad atsiliepimas nepateikia konkretaus administracinio sprendimo pakeitimo teisinio pagrindo. Pareiškėjo vertinimu, ankstesnė bylos medžiaga nepakeičia pareigos tinkamai motyvuoti Raštą. Apibendrina, kad atsakovė nepateikė: 1) konkretaus teisinio pagrindo ir procedūros, pagal kurią buvo pakeistas pirminis reikalavimas dėl užraktų; 2) konkretaus teisę sukuriančio dokumento, kuriuo (duomenys neskelbtini) kv. m teritorija realiai atribota ir suteikta išimtiniam konkrečių asmenų naudojimui; 3) dokumento, patvirtinančio, kad palikti užraktai buvo teisėtai įrengti arba įteisinti; 4) objektyvių duomenų, patvirtinančių, kokie užraktai buvo pašalinti, kokie palikti ir kokių teisinių pagrindų; 5) argumentų, paneigiančių pareiškėjo skunde nurodytą prieštaravimą tarp Rašto1 ir Rašto2.

Pareiškėjas ir atsakovė apie posėdžio vietą ir laiką informuoti tinkamai. Pareiškėjas prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka, atsakovė sutiko, kad administracinė byla būtų nagrinėjama rašytinio proceso tvarka. Atsižvelgiant į bylos šalių valią, byla išnagrinėta rašytinio proceso tvarka, šalims nedalyvaujant.

Skundas atmestinas.

Byloje kilo ginčas dėl Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 23 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Valstybės įmonės Registrų centro Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo duomenimis, Lietuvos Respublikai, (data neskelbtina) Apskrities viršininko įsakymo Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindu, priklauso (duomenys neskelbtini) žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) dalis. Minėtą sklypo dalį pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. sausio 10 d. nutarimą Nr. (duomenys neskelbtini), perdavimo – priėmimo (data neskelbtina) akto Nr. (duomenys

neskelbtini) pagrindu, valstybinės žemės patikėjimo teise valdo Klaipėdos miesto savivaldybė. NTR duomenimis, pareiškėjas (data neskelbtina) valstybinės nuomos sutarties Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindu valdo (duomenys neskelbtini) žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) dalį.

Nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. gruodžio 8 d. skundu kreipėsi į Administraciją prašydamas: 1) atlikti skubų valstybinės žemės naudojimo patikrinimą, siekiant nustatyti, ar užtvartos buvo įrengtos teisėtai, ar buvo laikomasi visų teisės aktų reikalavimų; 2) nustatyti asmenis, kurie savavališkai įrengė stovėjimo vietų užtvartas, bei nustatyti atsakomybę už šiuos pažeidimus; 3) įpareigoti pašalinti visas kliūtis, t. y. savavališkai įrengtas užtvartas ir atkurti teisingą žemės naudojimą, leidžiant pilnai naudotis nuomojama teritorija pagal teisėtus susitarimus; 4) taikyti atsakomybę pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 110 ir 84 straipsnius, įskaitant galimas baudas ir kitus teisėtus veiksmus už neteisėtą statybą ir užtvartų įrengimą be atitinkamų leidimų; 5) informuoti pareiškėją apie tyrimo rezultatus kaip galima greičiau, kad galėtų įvertinti priimtus sprendimus ir imtis tolesnių veiksmų, jei bus būtina.

Administracija 2026 m. sausio 12 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl skundo“ informavo pareiškėją, kad Administracijos Administracinės veiklos, kontrolės ir prevencijos skyriaus darbuotojai pagal gautą 2025 m. gruodžio 8 d. skundą atliko patikrinimą ir nustatė, kad (adresas neskelbtinas) yra įrengti parkavimo vietų užraktai, kurių įrengimas nėra suderintas su Administracija, kaip to reikalauja Lietuvos Respublikos kelių įstatymo 13 straipsnio 1 dalis. Nurodė, kad DNSB „T“ yra pateiktas reikalavimas nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki 2026 m. sausio 14 d., pašalinti technines eismo reguliavimo priemones (parkavimo vietų užraktus) arba įteisinti.

Pareiškėjas 2026 m. sausio 15 d. raštu „Dėl Klaipėdos miesto savivaldybės nurodymų nevykdymo ir priverstinių priemonių taikymo“ (toliau – 2026 m. sausio 15 d. prašymas) kreipėsi į atsakovės Administravimo departamento Administracinės veiklos, kontrolės ir prevencijos skyrių, kuriuo informavo, kad Rašte1 nustatytas įpareigojimas iki 2026 m. sausio 14 d. pašalinti arba įteisinti savavališkai įrengtas technines eismo reguliavimo priemones (parkavimo vietų užraktus) (adresas neskelbtinas) nėra įvykdytas. Pareiškėjas nurodė, kad 2026 m. sausio 15 d. 9.34 val., atlikus faktinę patikrą, nustatyta, kad parkavimo vietų užraktai nepašalinti ir toliau neteisėtai riboja bendro naudojimo teritoriją. Pažymėjo, kad faktinės aplinkybės užfiksuotos fotonuotraukomis. Pareiškėjas 2026 m. sausio 15 d. prašymu prašė: 1) nedelsiant pradėti administracinę teisena dėl T bendrijos savivaldybės nurodymų nevykdymo; 2) taikyti teisės aktuose numatytas administracinio poveikio priemones atsakingiems asmenims; 3) organizuoti priverstinį neteisėtų kliūčių pašalinimą, pasitelkiant savivaldybės parinktą rangovą; 4) už faktiškai atliktus darbus „išstatyti“ sąskaitą T bendrijai, kaip pažeidimą padariusiam subjektui; 5) raštu informuoti pareiškėją apie atliktus veiksmus, priimtus sprendimus ir jų įgyvendinimo terminus.

Išnagrinėjusi pareiškėjo 2026 m. sausio 15 d. prašymą, Administracija 2026 m. vasario 6 d. pareiškėjui pateikė raštą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl Klaipėdos miesto savivaldybės nurodymų nevykdymo ir priverstinių priemonių taikymo“, kuriuo informavo, kad DNSB „T“ pirmininkė apskundė 2025 m. gruodžio 12 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos suformuotą reikalavimą pašalinti arba įteisinti parkavimo vietų užraktus Žemės sklype. Rašte2 nurodė, kad atsižvelgdama į DNSB „T“ pirmininkės pateiktus argumentus bei vadovaujamasi Taisyklių III skyriaus ketvirtąjį skirsnio 159 ir 160 punktus, Administracija paliko galioti 2025 m. gruodžio 12 d. rašte suformuotą reikalavimą DNSB „T“ pirmininkei pašalinti technines eismo reguliavimo priemones (parkavimo vietų užraktus) arba įteisinti apimtį, apimančią parkavimo vietų užraktus, įrengtus žemės sklype (adresas neskelbtinas) už pastato (adresas neskelbtinas) užimamo ploto ribų. Taip pat pažymėjo, jog DNSB „T“ pirmininkės skundas paduotas 2026 m. sausio 9 d., o rašte (pastaba, manytina, 2025 m. gruodžio 12 d. raštas DNSB „T“) buvo nustatytas reikalavimo įvykdymo terminas iki 2026 m. sausio 14 d. Administracija nustatė papildomą reikalavimo įvykdymo terminą iki 2026 m. vasario 12 d., per kurį būtina pašalinti arba įteisinti už pastato

(adresas neskelbtinas) užimamo ploto ribų įrengtus parkavimo vietų užraktus žemės sklype (adresas neskelbtinas).

Pareiškėjas 2026 m. vasario 11 d. skundu „Dėl administracinio sprendimo turinio neteisėto pakeitimo“ (toliau – R skundas) kreipėsi į Administraciją, nurodydamas, kad DNSB „T“ buvo nustatyta pareiga iki 2026 m. sausio 14 d. pašalinti arba įteisinti parkavimo vietų užraktus, įrengtus žemės sklype (adresas neskelbtinas). Pažymėjo, kad pirminio sprendimo rezoliucinė dalis buvo suformuluota bendrai ir aiškiai, nenurodant teritorinių ar apimties ribojimų. Nurodė, kad skundžiamu sprendimu (pastaba, Raštu2), formaliai nurodant, kad sprendimas „paliekamas galioti“, faktiškai buvo pakeista pareigos apimtis, įvedant teritorinius apribojimus („už pastato (adresas neskelbtinas)“, „užimamo ploto ribose“). Pareiškėjas vertino, kad tokiu būdu buvo pakeistas pareigos objektas ir apimtis, tačiau nepriimtas naujas administracinis aktas ir nesuteikta galimybė šį pakeitimą ginčyti atskirai. Pareiškėjas R skundu prašė: 1) panaikinti Administracijos sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (pastaba, Raštu2), kaip neteisėtą ir priimtą pažeidžiant teisėtumo bei procedūrinius principus; 2) konstatuoti, kad Raštu2 buvo pakeista 2025 m. gruodžio 8 d. sprendimo rezoliucinė dalis, nesilaikant administracinio sprendimo keitimo procedūros; 3) įpareigoti Administraciją, jei laikoma būtina keisti pirminį sprendimą, priimti naują, aiškų ir motyvuotą administracinį aktą su aiškiai apibrėžta teritorine apimtimi ir teisiniu pagrindu; 4) iki šio skundo (R) išnagrinėjimo sustabdyti skundžiamo sprendimo (pastaba, Raštu2) vykdymą.

Administracija 2026 m. kovo 5 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl skundo dėl administracinio sprendimo turinio neteisėto pakeitimo“, informavo, kad susipažinusi su R. skundo turiniu, išnagrinėjusi su ginču susijusias faktines ir teises aplinkybes, minėtą skundą atmeta kaip nepagrįstą. Pažymėjo, kad Raštu2 buvo pateiktas išnagrinėjus 2025 m. gruodžio 8 d. skundą ir 2025 m. gruodžio 12 d. DNSB „T“ skundą dėl to paties ginčo objekto. Paaikšino, kad skundus nagrinėjo ir atsakymus rengė vadovaujantis VAĮ 3 straipsnyje įtvirtintais viešojo administravimo principais, skunde minimas ginčo aplinkybes vertino taikydama teisės aktų nuostatas ir proporcingumo, efektyvumo, objektyvumo, atvirumo permainingoms, gerosios praktikos, subsidiarumo principus, kurie leidžia ir skatina vertinti papildomas aplinkybes, siekti geriausio objektyvaus sprendimo. Taip pat pažymėjo, kad vien tai, kad Administracijos sprendimas netenkina visų vienasmenių bet kurio pareiškėjo ar kito su ginču susijusio asmens reikalavimų ar lūkesčių, savaime nėra sprendimo neteisėtumo pagrindas, o procesinė apskundimo teisė nėra absoliuti. Atsakovė pabrėžė, kad Raštu2 numatytas įpareigojimas jau tinkamai įvykdytas.

Pareiškėjas nesutikdamas su Raštu3, jį apskundė Komisijai, kuri 2026 m. balandžio 20 d. sprendimu Nr. 21RE2-159 (AG2-83/17-2026) pareiškėjo patikslinto skundo dalį tenkino ir Raštu3 panaikino.

Pareiškėjas 2026 m. birželio 23 d. raštu „Dėl Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2026 m. balandžio 20 sprendimo Nr. 21RE2-159 (AG2-83/17-2026) vykdymo“ kreipėsi į atsakovę, kuriuo prašė iš naujo išnagrinėti R. skundą ir pateikti naują, išsamų, motyvuotą ir VAĮ reikalavimus atitinkantį sprendimą, atsakant į klausimus: 1) kodėl ir kokių konkrečių teisiniu bei faktiniu pagrindu buvo pakeistas pirminis Administracijos reikalavimas pašalinti arba įteisinti parkavimo vietų užraktus žemės sklype (adresas neskelbtinas); 2) kodėl 2026 m. vasario 6 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) pirminio reikalavimo apimtis buvo susiaurinta ir pradėta taikyti tik užraktams, įrengtiems „už pastato (adresas neskelbtinas) užimamo ploto ribų“; 3) ar 2026 m. vasario 6 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) buvo pakeistas ankstesnis Administracijos sprendimas, kuriuo buvo reikalaujama pašalinti arba įteisinti visus ginčo objektu esančius parkavimo vietų užraktus, ir jeigu taip – kokia teisės norma bei administracinė procedūra buvo taikyta tokiame pakeitimui. Prašė pateikti motyvuotą atsakymą į visus pareiškėjo R. skunde išdėstytus argumentus ir reikalavimus, kurių vertinimo bei nagrinėjimo trūkumus konstatavo Lietuvos administracinių ginčų komisija.

Komisijos sprendime nurodytais pagrindais skundžiamame Rašte atsakovė paaikšino, kodėl iš naujo sprendžiama dėl pareiškėjo R. skundo. Rašte nurodyta, kad Administracija išnagrinėjo su skundo

(R) objektu susijusias faktines aplinkybes ir susiklosčiusios situacijos teisinį reglamentavimą ir nustatė, kad žemės sklypas (adresas neskelbtinas) suformuotas ((data neskelbtina) administraciniu aktu Nr. (duomenys neskelbtini)) pastatų (adresai neskelbtini) eksploatavimui ir bendram šių pastatų / patalpų jose savininkų naudojimui, naudojimosi tvarka nenustatyta. Žemės sklype įregistruotas kelio servitutas (tarnaujantis). Paaiškintas kelio servituto turinys. Pažymėta, kad servituto sąvoka suformuluota CK 4.111 straipsnio 1 dalyje, nurodytas servituto apibrėžimas. Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 9 straipsnio 12 dalies pagrindu paaiškinta, kad savivaldybėms išnuomojusioms patikėjimo teise perduotus valstybinės žemės sklypus, valstybinės žemės nuomos sutarčių sąlygų vykdymą prižiūri savivaldybės. Nurodyta, kad Žemės sklypas teisės aktų nustatyta tvarka išnuomotas pagal valstybinės žemės nuomos sutartis fiziniams ir juridiniams asmenims. Paaiškinta, kad pareiškėjas yra vienas iš nuomininkų pagal valstybinės žemės nuomos sutartį Nr. (duomenys neskelbtini).

Rašte nurodyta, kad pareiškėjas 2025 m. gruodžio 8 d. Administracijai pateikė skundą dėl DNSB „T“ automobilių vietų užraktų. Administracija išnagrinėjo pareiškėjo skundą, atliko patikrinimą ir įpareigojo DNSB „T“ demontuoti užraktus. Pareiškėjas 2026 m. sausio 15 d. pateikė prašymą dėl reikalavimo vykdymo. Administracija, atsakydama į pareiškėjo 2026 m. sausio 15 d. raštą, pareiškėją informavo apie priimtą patikslintą reikalavimą.

Skundžiamame Rašte atsakovė informavo, kad Administracija dėl minimo reikalavimo gavo DNSB „T“ skundą, kurio nagrinėjimo metu papildomai atliko situacijos vertinimą ir nustatė, kad Nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenų nustatymo taisyklių (pastaba, Nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenų nustatymo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024 m. spalio 22 d. įsakymu Nr. D1-349, toliau – Nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenų nustatymo taisyklės) IV skirsnyje įtvirtintos pastato užimto ploto, pastatų užstatyto ploto, ploto bruto ir tūrio skaičiavimo taisyklės, kurių 160 punkte nustatyta, kad Pastatų (ir stogų turinčių inžinerinių statinių) užstatytą plotą sudaro pastato (ir stogų turinčio inžinerinio statinio) antžeminės dalies išorinių sienų horizontalios projekcijos plotas. DNSB „T“ gyventojams (buvęs pastato adresas (adresas neskelbtinas), žiūrėti į NTR 12 punktą, buvęs pastato savininkas UAB „Z“), bendrai išnuomota (duomenys neskelbtini) kv. m Žemės sklypo, iš kurių (duomenys neskelbtini) kv. m sudaro užstatyta teritorija ir (duomenys neskelbtini) kv. m sudaro bendro naudojimo teritorija, pridedamas žemės sklypo planas ir ištrauka iš pastato kadastrinės bylos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, Administracija, papildomai vertino reikalavimo DNSB „T“ pagrįstumo vertinimą ir nustatė, kad dalis DNSB „T“ įrengtų automobilių vietų užraktų yra DNSB „T“ pastatų užstatytame plote, kuris išnuomotas DNSB „T“ ir nėra bendro naudojimo teritorijoje, todėl nėra teisinio pagrindo reikalauti panaikinti automobilių stovėjimo vietų užraktų, įrengtų jų nuomojamoje Žemės sklypo dalyje, kuri nėra bendro naudojimo teritorija. Dėl šių priežasčių Administracija patikslino reikalavimą, skirtą DNSB „T“, kurį DNSB „T“ įvykdė tinkamai. Pažymėta, kad nagrinėjamoje situacijoje patikslinus DNSB „T“ skirtą reikalavimą, pareikalauta panaikinti bendro naudojimo teritorijoje įrengtus užtvarus, kurių įrengimas riboja galimybę naudotis bendro naudojimo (neužstatyta) Žemės sklypo dalimi kitiems teisėtiems naudotojams ir kartu užtikrina teisėtą DNSB „T“ naudojimąsi jiems išnuomota pastatų užstatyta žemės sklypo dalimi, todėl jos dalyje įrengtų užtvartų pašalinti nereikalaujama. Papildomai nurodyta, kad patikslintą reikalavimą DNSB „T“ jau buvo tinkamai įvykdę iki skundo padavimo momento.

Atsakant į skundą (pastaba, R skundas) keliamas abejones dėl reikalavimo turinio pakeitimo teisėtumo, Rašte pažymėta, kad Administracija, vadovaudamasi VAĮ nuostatomis, turi ne tik teisę, bet ir pareigą visus skundus nagrinėti vertinant visas skunduose nurodytiems reikalavimams ištirti svarbias aplinkybes ir, nustačius papildomas svarbias aplinkybes, pateikti atsakymą, kuriuo gali būti papildomas, patikslinamas, panaikinamas skundžiamas sprendimas. Teisinis skundų padavimų ir nagrinėjimų tikslas ir siekis yra, kad viešojo administravimo subjektas darsyk, išsamiau, plačiau, objektyviai ir pagal viešojo administravimo principus priimtų teisingą sprendimą. Nurodyta, kad Administracija dėjo ir deda visas pastangas objektyvių, proporcingų ir nešališkų sprendimų priėmimui ir patikslintu reikalavimu siekia

užtikrinti visų situacijos dalyvių teisių apsaugą. Atsakovė nurodė, kad tikisi, kad Administracijos pateikti sprendimo teisiniai pagrindai ir aprašytos faktinės situacijos aplinkybės leidžia suprasti Administracijos sprendimo pagrįstumą. Nurodyta Rašto apskundimo tvarka.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės), ir kiti teisės aktai.

Atsakovė šioje administracinėje byloje pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje (taip pat priimdama administracinius aktus) privalo vadovautis VAI nuostatomis, be kita ko, VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintu įstatymo viršenybės principu, kuris reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Atsakovei taip pat privalomas ir išsamumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAI 3 straipsnio 5 punktas).

Minėta, kad pareiškėjas R skundu kreipėsi į Administraciją, prašydamas: 1) panaikinti Raštą², kaip neteisėtą ir priimtą pažeidžiant teisėtumo bei procedūrinius principus; 2) konstatuoti, kad Raštu² buvo pakeista 2025 m. gruodžio 8 d. sprendimo rezoliucinė dalis, nesilaikant administracinio sprendimo keitimo procedūros; 3) įpareigoti Administraciją, jei laikoma būtina keisti pirminį sprendimą, priimti naują, aiškų ir motyvuotą administracinį aktą su aiškiai apibrėžta teritorine apimtimi ir teisiniu pagrindu; 4) iki R skundo išnagrinėjimo sustabdyti Rašto² vykdymą. Atsakovė į R skundą atsakė Raštu³, kurį pareiškėjas apskundė Komisijai, Komisija sprendimu panaikino Raštą³. Ginčo santykis tokiu būdu grįžo į pradinę padėtį, t. y. atsakovei kilo pareiga iš naujo išnagrinėti pareiškėjo R skundą.

Pažymėtina, kad pareiškėjas gali reikalauti, kad institucija išnagrinėtų R skundą ir priimtų atitinkamą sprendimą, tačiau negali įpareigoti institucijos atlikti patikrinimą būtent jo nurodytu būdu ar taikyti konkrečias poveikio priemones. Konkrečių kontrolės veiksmų, faktinių aplinkybių nustatymo priemonių ir patikrinimo formos parinkimas priskirtas Administracijos kompetencijai ir diskrecijai, neperžengiant teisės aktų nustatytų ribų. Administracija savarankiškai sprendžia, kokių veiksmų pakanka objektyviam aplinkybių ištyrimui ir teisėtam sprendimui priimti.

Administracinių teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad piliečiai, pranešdami apie galimai padarytas neteisėtas veikas, gali tik inicijuoti patikrinimą atlikimą. Asmenys, inicijavę patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie priimtą sprendimą raštu.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktikoje išaiškinta, kad sistemiškai aiškinant VAI ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklių nuostatas, ginčas dėl atsakymo į prašymą, kuriuo teikiama tik informacija, nėra teisės taikymo aktas (VAI 10 straipsnio 5 dalis) ir neturi atitikti VAI 10 straipsnio 5 dalies turinio reikalavimų, administraciniame teisme (atitinkamai, Komisijoje) gali būti nagrinėjamas ginčas tik dėl atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu (pvz., LVAT 2012 m. birželio 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2002/2012, 2014 m. spalio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁹²-921/2014, 2023 m. gegužės 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-662-662/2023), bet ne jo (atsakymo) teisėtumo ir pagrįstumo aspektais (pvz., LVAT 2021 m. lapkričio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3145-624/2021, 2022 m. spalio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1263-624/2022).

Remiantis nurodyta LVAT praktika, Komisija nagrinėja skundžiamame Rašte išdėstytą atsakymą į pareiškėjo Skundą pakankamumo, išsamumo aspektu, ar teikiama informacija atitinka pateikto R skundo turinį.

Byloje nustatyta, Administracija, vykdydama Komisijos sprendimą, t. y. Komisijai panaikinus Raštą³, priėmė skundžiamą Raštą, kuriame išsamiai pasisakė dėl pareiškėjo R. skundo aplinkybių. Nurodė, kad išnagrinėjo su R skundo objektu susijusias aplinkybes ir susiklosčiusios situacijos teisinį reglamentavimą. Paaiškino Žemės sklypo suformavimo pagrindus, pažymėjo, kad Žemės sklype įregistruotas kelio servitutas (tarnaujantis), paaiškino jo sąvoką. Atsakovė Rašte nurodė, kad naudojimosi tvarka Žemės sklypu nenustatyta, Žemės sklypas išnuomotas fiziniams ir juridiniams asmenims, tarp kurių ir pareiškėjui. Atsakovė skundžiamu Raštu pareiškėjui paaiškino, kodėl buvo pakeista reikalavimo apimtis DNSB „T“. Išsamiai detalizavo ir NTR išrašu pagrindė, kokia žemės sklypo dalis yra išnuomota DNSB „T“. Nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenų nustatyto taisyklių IV skirsnio pagrindu paaiškino, kokią DNSB „T“ išnuomoto sklypo dalį sudaro pastatu užstatyta teritorija ir kiek kvadratinių metrų sudaro bendro naudojimo teritorija. Paaiškino Administracijos nustatytas aplinkybes, kad dalis DNSB „T“ įrengtų automobilių vietų užraktų yra DNSB „T“ nuomojamu pastatu užstatytame plote ir nėra bendro naudojimo teritorijoje, todėl nėra pagrindo reikalauti panaikinti automobilio stovėjimo vietų užraktų Žemės sklypo dalyje, kuri nėra bendro naudojimo teritorija.

Įvertinusi byloje esančius rašytinius įrodymus, Komisija nenustatė pagrindo išvadai, jog priimant Raštą buvo pažeistos VAI ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklėse nustatytos skundų nagrinėjimo procedūros ar jame pateiktas nepakankamas / neišsamus atsakymas į pareiškėjo R argumentus. Atsakovė skundžiamu Raštu taip pat iš esmės atsakė ir į pareiškėjo 2026 m. birželio 23 d. rašte „Dėl Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2026-04-20 sprendimo Nr. 21RE2-159 (AG2-83/17-2026) vykdymo“ atsakovei iškeltus reikalavimus, kuriame pareiškėjas pakartotinai prašė išnagrinėti R skundą, atsižvelgiant į Komisijos sprendime konstatuotus trūkumus. Komisijos vertinimu, aplinkybė, kad pareiškėjas nesutinka su ginčijamu Raštu, nesudaro pagrindo teigti, kad pareiškėjui nebuvo suteikta pakankamai informacijos ar, kad ji suteikta netinkamai. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, spręstina, jog pareiškėjo skunde išdėstytų argumentų pagrindu nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo naikinti skundžiamą Raštą.

Pažymėtina, jog pagal LVAT praktiką institucija privalo pateikti aiškų ir motyvuotą atsakymą, tačiau ji nėra įpareigota pateikti tokį atsakymą, kuris atitiktų visus subjektyvius asmens lūkesčius ar poziciją (pvz., LVAT 2010 m. rugpjūčio 24 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-450/2010, 2018 m. birželio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1116-556/2018). Vien tai, kad pareiškėjas nesutinka su Rašte pateiktu atsakymu į jo R skundo reikalavimus, savaime nesuponuoja, jog Raštas yra neteisėtas ar neatitinka teisės aktų reikalavimų.

Nustačius, kad Rašte pateikta informacija yra išsamiai, motyvuota bei pakankama, nėra pagrindo tenkinti išvestinį pareiškėjo skundo reikalavimą dėl įpareigojimo Klaipėdos miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo R skundą ir priimti naują, aiškų, išsamų bei motyvuotą administracinį sprendimą.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo skundas atmestinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

nusprendžia:

pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai dėl Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 23 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Marina Adomaitė

Komisijos nariai

Evaldas Ambrozaitis

Laura Bernikienė